

حسن معجونی: هیچ کدام از اجراهای ما تابع استاندارد نیست/سبک های مختلف تئاتری نباید وارد ایران شود

معجونی می گوید: اساتید من فکر کردند اگر به من آموزش بدهند من از آنها جلوتر می روم! جوان های امروز اگر از من جلو نیفتند قطعاً احمق هستند، باید جلو بیفتند. بعد خوب است که در شرایط مساوی بازی کنیم. بدم نمی آید با یک جوان دوئل کنم اما اگر اطلاعات را قبضه نکنم و از دوئل سربلند بیرون آمدم حال خوبی خواهم داشت.

حسن معجونی بازیگر و کارگردان تئاتر در مورد برگزاری ورکشاپ در حوزه بازیگری در گفتگو با ایسکانیوز گفت: در حوزه بازیگری فعلاً این قصد را ندارم، چون خودم هم در حال حاضر مشکل زیادی با تدریس دارم. ما فعلاً به این موضوع نیاز نداریم، هرچند که من این ورکشاپ های بازیگری را دنبال می کردم. تصور می کنم که ما در وهله اول به یک خانه تکانی در قراردادهای بازیگری در تئاتر ایران نیاز داریم. آن چیزهایی که دارند یاد می دهند، با چیزی که الان وجود دارد مغایرت دارد. ما در وهله اول روی پایگاه خودمان ایستاده ایم، پایگاه خودمان چه هست؟ قراردادهایی که امروز درهای تئاتر را باز می کند. باید به آن ها فکر کنیم که چه اندازه با تئوری ها تطابق دارد!

این هنرمند ادامه داد: ممکن است فردا یک آدم در یک جای دنیا دربیاید که بزرگ ترین تئوری های بازیگری را داشته باشد، این فرد چه نسبتی با ما دارد؟ نسبتش با ما خیلی مهم است. در واقع این نسبت با قراردادهایی که ما امروز داریم از واقعیت می پذیریم است. اگر این تئوری ها در قراردادهای ما جایی داشته باشند می توانند کمک کنند اما اگر جایی نداشته باشند صرفاً یک چیز تزینی است.

معجونی در مورد تئاتر هایی که در ایران آموزش داده می شوند و اجرا می شوند گفت: آموزش و اجرا دو مقوله جدا هستند و دو حوزه متفاوت است. یکی حوزه آموزش بازیگری به صورت جدی است و دیگری اجرا است. اگر در مورد اجرا صحبت کنیم من می گویم هیچ کدام از اجراها تابع استانداردها جلو نمی روند چون سطحی صحبت می کنند و اصلاً مقوله شان اساساً خیلی وقت ها تئاتر نیست و برای این است که گیشه ای را به دست بیاورند، پس من نمی توانم در مورد آن ها خیلی جدی صحبت کنم. شما یک تئاتر جدی پیش رویم بگذارید و بگویید که من در مورد چیزهایی که در دنیای بازیگری در دنیا مطرح می شود پیشنهادهای خودم را بدهم.

این کارگردان در مورد وضعیت بازیگری در ایران اظهار داشت: هم در حوزه تئاتر و هم در حوزه سینما یک تغییر عمده دارد رخ می دهد و این مربوط به قراردادها است. در حوزه تئاتر می توان یک مقدار جدی تر بررسی کرد چون یکی از دوران گذار در بازیگری همین دوره ای است که ما در آن قرار داریم. زیرا تئاتر کمی از دکلاماسیون وسیع خود در می آید. البته خیلی هم مخالف دارد چون بعضی ها فکر می کنند آدم هایی دارد به روی صحنه می آیند و صحبت می کنند که اصلاً بیان خوبی ندارند در حالی که آن بیانی که در گذشته بود هم به درد ما نمی خورد، آن بیان اصلاً بیان نبود و قدرتی برای عربده کشی در صحنه بود. دکلاماسیون مقوله ما نیست، دکلاماسیون فاقد حسی است که ما امروز در این پیشنهادهای جدید دادیم. مبنای ما این است که می گوییم دوران گذار است. این دوران گذار نمی دانم چطور می گذرد، این دوران گذار را سه چهار نفر تعیین خواهند کرد و همه تعیین نخواهند کرد. این چند نفر کسانی اند که یک مقدار در تئاتر به حرکت رو به جلو در مورد بازیگری و دیگر موارد معتقدند. آدم هایی که دارند سر این مقوله صحبت می کنند تعدادشان بسیار کم است.

حسن معجونی در مورد وارد کردن سبک های گوناگون نمایش در ایران گفت: سبک های مختلف تئاتری نباید وارد ایران شود. سبک ها هر کدام مربوط به شرایط خودشان است، من نمی گویم که دنبال این باشند که چه سبکی دارد کجا اتفاق می افتد و آن را به ایران بیاورند. آن سبک ها برای محیط و شرایط آنجا است و همه این سبک ها ریشه دارند.

وی ادامه داد: چرا من باید شبیه فلان کارگردان کار کنم؟ چرا تحت تاثیر یک مکتب کار کنم؟ من مگر در آنجا رشد کرده ام که تحت تاثیر آن مکتب در آن دوره کار کنم؟ من چشمم را باز کردم در ایران بودم. من باید به داشته های خودم فکر کنم و این تئاتر اصلی ای است که می تواند اتفاق بیفتد.

حسن معجونی در مورد تدریس به جوان ترها گفت: فکر می کنم اگر این ها رشد کنند من هم رشد می کنم. به همین دلیل با جوان ها مکالمه دارم و اساسا مخالف قبض اطلاعات هستم زیرا دورانی که دانشجو بودم، فلان دکتر از فرنگ می آمد و چهار فیلم با خودش می آورد اما فیلم ها را به ما نمی داد. در حد چند دقیقه کوتاه نشان می داد قایم می کرد. هیچ اطلاعاتی به ما نمی داد. من دلم می خواهد اطلاعات در دست همه بیاید. هر فیلمی که دارم بدهم همه ببینند.

این هنرمند افزود: اساتید من فکر کردند اگر این را به من بدهند من از آنها جلوتر می روم. ایرادی ندارد، جوان های امروز اگر از من جلو نیفتند قطعاً احمق هستند، باید جلو بیفتند. بعد خوب است که در شرایط مساوی بازی کنیم. من بدم نمی آید با یک جوان دوئل کنم اما اگر اطلاعات را قبضه نکنم و از دوئل سربلند بیرون آمدم حال خوبی خواهم داشت، نه این که به جوان اطلاعات ندهم و او در دنیای خودش باشد. می گویم شرایط فراهم است، همه بیایید کار بکنیم و این بین چیزی که اتفاق می افتد این است که وقتی درست کار کنیم، من هم یک روز کله ام به سنگ می خورد و می بینم چقدر عقب هستم و کار می کنم. مهم نیست، بگذارید این گونه باشد. تعارف ندارم سر کار، هر چه از دستم برآید کمک می کنم تا شرایطمان بهتر شود. مهم نیست آن آدم فردا مخالف من شود حداقلش این است که فاکتور درستی دارد.

حسن معجونی در پایان گفت: چه الزامی هست که جوان حتما در مورد کارش بتواند توضیح دهد؟ من می گویم حتی اگر نتواند در مورد کار خودش هم توضیح دهد اما کار و رسالتش را بداند. امروز می بینیم که یک سری آدم ها می آیند کار می کنند و یک سری هم می آیند فقط در مورد کارشان حرف می زنند. آن ها پول حرافی و توضیح دادن را می گیرند. الزاما کسی که دارد کار می کند نباید در مورد کار خودش توضیح دهد، کار خودش را درست انجام دهد کافی است.